هو العليم

شفاعت حضرت زهراء عليها السّلام در روز قيامت

بسم اللَه الرحمن الرحيم

روايت فرات بن ابراهيم از امام صادق عليه السلام در ارتباط با علو مقام و شان حضرت زهرا سلام اللَه عليها

شفاعت حضرت زهراء عليها السّلام در روز قيامت

فرات بن إبراهيم در تفسير[1] خود، روايت می‌كند از سهل بن أحمد دينوری، با إسناد خود از حضرت صادق عليه السّلام كه آن حضرت گفته‌اند:

جابر به حضرت أبوجعفر امام محمّد باقر عليه السّلام عرض كرد: فدايت شوم، ای پسر رسول اللَه! حديثی درباره جدّه‌ات فاطمه زهرا سلام اللَه عليها، و در فضيلت و شرافت آن بی‌بی برای من نقل كن كه چون من آنرا برای شيعيان بازگو كنم، خوشحال شوند!

حضرت باقر عليه السّلام فرمودند: پدرم برای من حديث كرد، از جدّم از رسول خدا صلّی اللَه عليه و آله و سلّم كه چون روز قيامت بر پا شود، برای هر يک از انبياء و مرسلين منبری از نور نصب می‌كنند، و منبر من در آن روز از همه منابر بلندتر است.

و پس از آن خداوند می‌فرمايد : **يا مُحَمَّدُ اخْطُبْ!** «ای محمّد خُطبه بخوان!» و من خطبه ای می‌خوانم كه هيچيک از انبياء و رسل همانند آنرا نشنيده‌اند.

و سپس برای هر يک از اوصياء پيمبران منبری از نور نصب می‌كنند، و برای وصیّ من علیّ بْن أبی طالب در وسط آن منبرها منبری از نور نصب می‌كنند، و منبر او از همه منبرهای آنان بلندتر است.

سپس خداوند می‌فرمايد: **يا عَلِيُّ اخْطُبْ!** «ای علی خطبه بخوان!» پس علی خطبه ای می‌خواند كه هيچيک از اوصياء پيامبران همانند آنرا نشنيده‌اند.

و پس از آن برای اولاد انبياء و مرسلين منبرهائی همانند آن منبرها نصب می‌كنند. و برای دو فرزند و دو سبط من و دو ريحانه من در ايام حيات و زندگانيم، منبری از نور می‌باشد.

سپس به آن دو گفته می‌شود:**اخْطُبَا!** «خطبه بخوانيد!» پس آنان دو خطبه می‌خوانند كه هيچيک از اولاد انبياء و مرسلين همانندش را نشنيده‌اند.

ثُمَّ يُنَادِي الْمُنَادِي وَ هُوَ جَبْرَئِيلُ عَلَيهِ السَّلَامُ: أَينَ فَاطِمَةُ بِنْتُ مُحَمَّدٍ؟ أَينَ خَدِيجَةُ بِنْتُ خُوَيلِدٍ؟ أَينَ مَرْيمُ

---

[1] تفسير فرات بن إبراهيم» ذيل آيه ۱۰۱ از سوره شعراء، ص ۱۱۳ تا ص ۱۱۵؛ و «بحار الانوار» ج ۸، ص ۵۱ و ۵۲

بِنْتُ عِمْرَانَ؟ أَينَ ءَاسِيةُ بِنْتُ مُزَاحِمٍ؟ أَينَ أُمُّ كُلْثُومَ أُمُّ يحْيى بْنِ زَكرِيا.

«سپس منادی که جبرئیل علیه السّلام است ندا کند: کجاست فاطمه دختر محمّد؟ کجاست خدیجه دختر خویلد؟ کجاست مریم دختر عمران؟ کجاست آسیه دختر مزاحم؟ کجاست امّ کلثوم مادر یحیی ابن زکریا؟» و همگی بر می‌خیزند.

در این حال خداوند تبارک و تعالی می‌گوید: ای اهل جمع و ای مجتمعین در محشر! امروز کرم برای کیست؟! مُحمَّد وَ علیّ و حسن و حسین می‌گویند: ﴿لِلَّهِ الْو حِدِ الْقَهَّارِ﴾. «کَرَم فقط از خداوند واحد قهّار است.»

خداوند می‌گوید: ای اهل محشر! من کرم را برای محمّد و علیّ و حسن و حسین و فاطمه قرار دادم! ای اهل محشر! اینک سرهای خود را فرود آورید و چشمان خود را فروافکنید که فاطمه بسوی بهشت می‌رود.

در این حال جبرئیل برای او یک ناقه از ناقه‌های بهشتی را می آورد که دو پهلویش فرو هشته است و دهانه اش از لؤلؤ تر است، و بر روی آن ناقه، جهازی از مرجان است. و آن ناقه در برابر حضرت زهراء می‌خوابد و حضرت بر آن سوار می‌شوند. و خداوند یک صدهزار فرشته بر می‌انگیزد تا از جانب راست او حرکت کنند، و یک صد هزار فرشته دیگر بر می‌انگیزد تا از جانب چپ او حرکت کنند، و یک صد هزار فرشته دیگر بر می‌انگیزد تا فاطمه را بر روی بالهای خود می‌گیرند و حرکت داده و تا درِ بهشت می‌آورند.

چون به درِ بهشت می‌رسد، نگاهی به این طرف و آن طرف می‌افکند.

خداوند خطاب می‌کند: ای دختر حبیب من! علّت این توجّهت به اطراف چیست؟ در حالی که من تو را به بهشت خودم دلالت کردم!

فاطمه می‌گوید: ای پروردگار من! من دوست دارم که قدر و منزلت من در امروز شناخته شود!

خداوند می‌فرماید: ای فاطمه! ای دختر حبیب من! برگرد و ببین که در قلب هرکه محبّت تو یا محبّت یکی از ذرّیه تو باشد، دست او را بگیر و داخل در بهشت بنما!

حضرت باقر علیه السّلام گفتند: ای جابر! سوگند به خداوند که فاطمه در آن روز چنان شیعیان و محبّان خود را جدا می‌کند همانند پرنده ای که دانه‌های خوب را از دانه‌های بد جدا می‌کند.

چون فاطمه با شیعیان خود به درِ بهشت برسند، خداوند در دل آنها می‌اندازد که نگاهی به اطراف بنمایند، و چون به اطراف نظر کنند، خداوند می‌فرماید: ای محبّان من! سبب التفات و توجّه شما چیست؟! من که فاطمه دختر حبیب خود را شفیع شما قرار دادم!

شیعیان می‌گویند: ای پروردگار ما دوست داریم که قدر و منزلت ما در امروز شناخته شود!

خداوند می‌فرماید: ای حبیبان من! برگردید و نظری بیفکنید و ببینید، هر کس شما را به جهت محبّت به

فاطمه دوست داشته است، هر کس شما را به جهت محبّت به فاطمه غذا و طعام داده است، هر کس شما را به جهت محبّت به فاطمه پوشانیده است، و هر کس شما را به جهت محبّت به فاطمه آشامیدنی خورانده است؛ نظر کنید و ببینید، هر کس به جهت محبّت به فاطمه زشتی و غیبتی را از شما برگردانیده است؛ دست او را بگیرید و داخل در بهشت بنمائید!

حضرت باقر علیه السّلام فرمودند: سوگند به خدا که در میان مردم غیر از کافر و منافق و شکّ کننده در امر توحید هیچکس باقی نمی‌ماند!

و چون اینان را در دوزخ ببرند، در میان طبقات آن ندا کنند- همانطور که خدای تعالی فرموده است-:

﴿فَمَا لَنَا مِن شَفِعِينَ* وَ لَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ﴾[1]؛ از برای ما هیچ شفیعی نیست، و هیچ دوست مهربانی نیست.

﴿فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾؛[2] ای کاش برای ما یک بازگشت به دنیا بود، تا از مؤمنان بودیم.

حضرت فرمودند: هَيهَاتَ هَيهَاتَ! از آنچه طلب می‌کنند منع می‌شوند.

﴿وَ لَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَ إِنَّهُمْ لَكَذِبُونَ﴾[3] ؛ و اگر آنها را به دنیا برگشت دهند، هر آینه به همان کارهائی دست میزنند که از آن نهی شده‌اند، و آنان از دروغگویانند.

---

[1] آیه ۱۰۰ و ۱۰۱، از سوره ۲٦: الشّعرآء

[2] آیه ۱۰۲، از سوره ۲٦: الشّعرآء

[3] قسمتی از آیه ۲۸، از سوره ٦: الانعام